

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0359 van 16 juni 2015
in de zaak 2010/0255/A/3/0236

In zake:

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 maart 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 januari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad van 16 november 2009 niet ingewilligd. De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een regularisatievergunning geweigerd voor het plaatsen van een pergola/carport met daarop acht fotovoltaïsche zonnepanelen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 25 mei 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 17 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad ████████ een aanvraag in voor een regularisatievergunning voor “*het plaatsen van een pergola / carport van 26m² en daarop plaatsen van 8 fotovoltaïsche zonnepanelen*”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek gehouden.

Op 2 oktober 2009 wordt in een proces-verbaal vastgesteld dat een carport met bijhorende zonnepanelen zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning geplaatst werd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 13 oktober 2009 een ongunstig advies uit:

“ ...

Beoordeling

De stedenbouwkundige aanvraag betreft de regularisatie van een houten carport / pergola.

De aangevraagde constructie situeert zich voor de bestaande garage in de zijtuinstrook van een perceel met een halfopen eengezinswoning. De carport is ca. 3 meter breed en 8 meter diep en is te beschouwen als een uitbreiding (verdubbeling) van de achterliggende garage die 6 meter diep en even breed is. De totale bouwdiepte bedraagt dus ca. 14 meter. Op de carport staan fotovoltaïsche zonnepanelen.

In de omliggende zijtuinstroken staan enkel achterliggende gemetste garages van ca. 6 meter diepte. De gevraagde houten constructie is bijgevolg vreemd in de omgeving en maakt de bebouwing dubbel zo diep als het gangbare in de omgeving.

De aangevraagde constructie is niet verenigbaar met de algemene aanleg van de plaats zelf en de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag is bijgevolg niet vatbaar voor vergunning.

Conclusie

Ongunstig.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] weigert op 16 november 2009 op grond van het ongunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar een regularisatievergunning aan de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 2 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 26 januari 2010 beslist de verwerende partij op 28 januari 2010 om het beroep niet in te willigen en een regularisatievergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De beroeper betwist dat de constructie vergunningsplichtig is, daar het volgens hem een pergola betreft. Volgens de website van de Vlaamse Overheid www.ruimtelijkeordering.be is de definitie van pergola: ‘open lattenwerken zonder gesloten dak’. Volgens de website www.vandale.be is de definitie van pergola: ‘begroeide boog in tuinen’. Een pergola is dus duidelijk geen constructie met een dak, zoals dat van de aanvrager. Tevens groeien er geen planten langs het lattenwerk gezien de volledige bodem eronder verhard is.

De typologie van de constructie sluit aan bij deze van een carport. De constructie sluit aan op de bestaande garage, is voldoende ruim voor een auto en is onderaan volledig verhard. De definitie van carport is: ‘afdak voor auto’s, staanplaats, stalling onder een vrijstaand dak’. De constructie is dus wel degelijk vergunningsplichtig.

De carport vormt een tweede garage in de zijtuinstrook en betekent een verdichting van deze zone die in de omgevende tuinzones niet voorkomt. Door de ruimte afmetingen, die deze van de bestaande garage overschrijden, wordt de druk op de omgevende percelen vergroot, het groene karakter aanzienlijk beperkt en de draagkracht van het perceel overschreden. De aanvraag draagt niet bij tot een goede aanleg van de plaats.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening echter niet worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

De verzoekende partijen vorderen de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit verzoek is uiteraard, gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO, ontvankelijk. In zoverre echter de verzoekende partijen daarnaast vragen 'de regularisatieaanvraag van verzoekers te horen goedkeuren', stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het verzoek onontvankelijk is. De Raad heeft, als administratief rechtcollege, immers uitsluitend een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij tot vernietiging zal overgaan indien na een onderzoek van de legaliteit blijkt dat de bestreden beslissing onregelmatig is (artikel 4.8.3, §1 VCRO).

De marginale toetsingsbevoegdheid waarover de Raad beschikt, of nog de opportuniteitstoets van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening door het vergunningverlenend bestuursorgaan, laat de Raad niet toe om zelf een stedenbouwkundige vergunning te verlenen of om aan het vergunningverlenend bestuursorgaan de injunctie te geven een voor de verzoekende partij gewenste dan wel gunstige beslissing te nemen.

2.

De verzoekende partijen zijn de aanvragers van de stedenbouwkundige vergunning die met de bestreden beslissing in graad van beroep werd geweigerd. De verzoekende partijen beschikken bijgevolg over het rechtens vereiste belang bij hun vordering overeenkomstig artikel 4.8.16, § 1, 1° VCRO.

Een verzoekende partij moet gedurende de ganse procedure blijf geven van een voortdurend en ononderbroken belang. Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een vordering, en meer in het bijzonder wat betreft het actuele belang van de verzoekende partij, raakt de openbare orde en behoort ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

Ingeval het voorwerp van de aanvraag thans zou vrijgesteld zijn van enige stedenbouwkundige vergunningsplicht, zou de Raad moeten vaststellen dat de verzoekende partijen niet langer doen blijken van het rechtens vereiste actuele belang bij hun vordering. In dat geval zou de gevorderde vernietiging aan de verzoekende partijen het door hun beoogde voordeel niet meer kunnen verschaffen. Na een eventuele vernietiging zou de verwerende partij immers niet anders meer kunnen doen dan vaststellen dat de aanvraag is vrijgesteld van vergunningsplicht.

3.

In dit verband merkt de Raad op dat op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, een pergola overeenkomstig artikel 3, 11°, e) van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, niet vergunningsplichtig was. Carports werden niet vermeld in het betrokken besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 zodat hiervoor wel een vergunning vereist was.

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 is op 1 december 2010, nadat deze zaak in beraad werd genomen, vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (hierna het Vrijstellingsbesluit), waarin in artikel 2.1, 11° wordt bepaald:

“Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende handelingen:

...

*11° van het hoofdgebouw vrijstaande niet voor verblijf bestemde bijgebouwen, met inbegrip van carports, in de zijtuin tot op 3 meter van de perceelsgrenzen of in de achtertuin tot op 1 meter van de perceelsgrenzen. De vrijstaande bijgebouwen kunnen in de achtertuin ook op of tegen de perceelsgrens geplaatst worden als ze tegen een bestaande scheidingsmuur opgericht worden en als de bestaande scheidingsmuur niet gewijzigd wordt. De totale oppervlakte blijft beperkt tot maximaal 40 vierkante meter per goed, met inbegrip van alle bestaande vrijstaande bijgebouwen. De maximale hoogte is beperkt tot 3,5 meter;
...”*

Uit dit artikel volgt dat thans niet alleen pergola's maar ook carports onder bepaalde voorwaarden vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht. De constructie waarvoor een regularisatievergunning wordt gevraagd, valt onder het toepassingsgebied van dit artikel.

Artikel 2.1, 11° Vrijstellingsbesluit bepaalt evenwel dat de totale oppervlakte van de bijgebouwen beperkt dient te blijven tot maximaal 40m² per goed, met inbegrip van alle bestaande vrijstaande bijgebouwen. De totale oppervlakte van de constructies, zowel bestaande als nieuwe constructies, en zowel vergunde als van vergunning vrijgestelde constructies, moet in rekening worden gebracht.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op het perceel van de verzoekende partijen volgende constructies staan: de constructie waarvoor een regularisatievergunning wordt gevraagd met een oppervlakte van 26 m² (3,24 meter breed op 7,75 meter lang), een garage met een oppervlakte van 19,12 m² (6,05 meter lang en 3,16 meter breed), en een derde constructie die door de verzoekende partijen omschreven wordt als een pergola en waarvan de afmetingen onbekend zijn.

Samengeteld beslaan de garage en de betwiste constructie reeds een oppervlakte van 40,42 m². Dit is, zelfs zonder rekening te houden met de oppervlakte van de derde constructie, meer dan het in artikel 2.1, 11° Vrijstellingsbesluit voorziene maximum van 40 m². Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de aanvraag ook op het ogenblik van het beraad nog onderworpen is aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

De verzoekende partijen doen dan ook nog steeds blijken van een actueel belang bij hun vordering, en een beoordeling ten gronde van het enig middel dat zij invoeren, blijft aan de orde.

4.

Voor het overige blijkt uit het dossier dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten in hun verzoekschrift het volgende uiteen:

“... ”

OM DEZE REDENEN :

Dat de initiële bouwaanvraag van verzoekers een regularisatieaanvraag betreft voor het plaatsen van een pergola/carport van 26 m² en het daarop plaatsen van 8 fotovoltaïsche zonnepanelen, te [REDACTED] (stuk 1, foto's 1, 2, 3 en 4);

Dat de pergola/carport er 13 jaar geleden werd geplaatst door verzoekers met een oorspronkelijke lengte van 6 meter (stuk 2);

Dat voor deze constructie, zijnde 6 houten palen van 11 cm op 11 cm, bevestigd in de grond, en 2 palen bevestigd aan de bestaande garage, met daarop latwerk met een licht dak erop bevestigd, initieel geen bouwvergunning nodig is, om reden dat deze constructie open is en in feite een pergola is, conform artikel 3, 11°, e) van het besluit van 14.04.2000 (B.S. 18.05.2000), (stuk 1, foto's 1, 3 en 4 en stuk 3);

Om reden dat er nergens in de wetgeving wordt bepaald wat de verklaring en/of bepaling is van een pergola en/of van een carport dienen de verklaringen van de woorden opgezocht te worden in het 'tastbare' woordenboek 'Dikke van Dale';

Dat daarenboven 13 jaar geleden, zijnde het tijdstip dat de pergola werd opgesteld, het woord 'carport' helemaal niet terug te vinden was in het woordenboek (stuk 4); Dat dit woord slechts werd opgenomen in de 'Dikke van Dale' bij de recente nieuwe herwerkte versie van het woordenboek;

Dat zowel in de oude als de nieuwe versie van het 'tastbare' woordenboek 'Dikke van Dale' de verklaring van 'pergola' als volgt luidt:

'open wandelgang of terras in een tuin, bestaande uit pijlers en een dak, veelal van latwerk, waarover planten en bloemen zich slingeren' (stuk 5 en 6);

Dat volgens ditzelfde woordenboek 'Dikke van Dale' de verklaring van 'dak' als volgt luidt: 'het gehele samenstel dat de bedekking vormt van een huis of gebouw, bestaande uit de kap, afgedekt met pannen, leien, zink, ijzer, riet, stro, e.d., rustend op de muurplaat of balklaag, ...' (stuk 7 en 8);

Dat in het hierboven vermelde artikel 3, 11°, e) van het besluit van 14.04.2000, geen enkel onderscheid wordt gemaakt omtrent een pergola met dak of een pergola zonder dak, zodat voor elke pergola, van welke aard ook, GEEN bouwtoelating vereist is (stuk 3);

Dat het dan ook duidelijk is dat de bestaande constructie GEEN vergunning nodig heeft en de 8 fotovoltaïsche zonnepanelen dan ook zonder bouwtoelating daarop mogen geplaatst worden, conform artikel 3, 5°, a) van het besluit van 14.04.2000 (B.S. 18.05.2000);

Dat de constructie vanaf de straatzijde weinig zichtbaar is; Verzoekers beschikken immers over een houten poort die dient als afsluiting van hun tuin (stuk 1, foto 2);

Dat noch de deputatie van de provincie Antwerpen noch het college van de stad Antwerpen op geen enkele objectieve wijze heeft bewezen dat de constructie een carport is; Immers de verklaring van carport volgens de nieuwe versie van het 'tastbare' woordenboek 'Dikke van Dale' is de volgende : '1 afdak voor (een) auto's), 2 staanplaats, stalling voor (een) auto's) onder een vrijstaand dak ..' (stuk 9)

Dat volgens dit woordenboek 'Dikke van Dale' het woord 'vrijstaand' wil zeggen : 'alleenstaand'; Dat de constructie van verzoekers aan de verklaring 2 van carport niet voldoet, om reden dat de constructie bevestigd is aan de bestaande garage en dan ook niet alleenstaand is;

Dat voor de verklaring 1 van het woord 'carport' de bewijslast bij de deputatie van de provincie Antwerpen ligt;

Dat de deputatie van de Provincie Antwerpen om tot haar beslissing te komen dd. 28.01.2010, voor haar verklaring van pergola : 'begroeide boog in tuin', is gaan kijken naar de website `www.vandale.be', meer bepaald naar de gratis onlinewoordenboek Nederlands (stuk 10); Dat deze beknopte verklaring in schrill contrast staat met de hierboven vermelde verklaring van het 'tastbare' woordenboek 'Dikke van Dale' (stuk 6);

Dit wordt tevens ook zo vermeld op de webpagina : 'Dit is ons gratis onlinewoordenboek Nederlands. Dit beknopte woordenboek bevat de meest voorkomende en actuele woorden in het Nederlands, met een eenvoudige uitleg.'(stuk 10);

Dat zelfs op deze gratis onlinewoordenboek Nederlands van de site `www.vandale.be' het woord 'carport' niet kan verklaard worden en vervolgens wordt verwezen naar 'Van Dale Online basis en Van Dale Online professioneel' (stuk 11);

Aldaar worden de volgende verklaringen gevonden :

Pergola : overdekte wandelgang van begroeid latwerk in een tuin (stuk 12)

Carport : stalling voor een auto bij het huis, onder een afdak (stuk 13);

Dat deze online verklaringen duidelijk zeer beperkt zijn t.o.v. de verklaringen vermeld in het `tastbare' woordenboek 'Dikke van Dale', wat ook vermeld wordt op de voormelde webpagina (stuk 14);

Dat het duidelijk is dat de deputatie van de provincie Antwerpen de verklaring van zowel het woord pergola als carport uit verschillende bronnen heeft genomen en vervolgens heeft gekozen wat haar het beste uitkwam om tot haar negatieve beslissing te kunnen komen, nl. pergola uit de site `www.vandale.be', meer bepaald naar de gratis onlinewoordenboek Nederlands, en carport uit het 'tastbare' woordenboek 'Dikke van Dale'; Er is hier dan ook duidelijk sprake van subjectiviteit waardoor de beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden;

Dat de deputatie van de provincie Antwerpen zelfs geen moeite heeft gedaan om artikel 3, 11°, e) van het besluit van 14.04.2000 (B.S. 18.05.2000) te lezen; Echter heeft zij naar de website van de Vlaamse Overheid, nl. www.ruimtelijkeordening.be, gaan kijken, alwaar in strijd met het hierboven vermelde artikel van het hierboven vermelde besluit, er achter het woord pergola de woorden '(open lattenwerken zonder gesloten dak)' werd geplaatst;

Dat een website geen enkele juridische draagkracht heeft, zodat deze vermelding van nul en generlei waarde is en de deputatie van de provincie Antwerpen zich hier dan ook niet had kunnen en mogen op baseren om tot haar besluit te komen;

Dat de deputatie van de provincie Antwerpen, zonder enig objectief bewijs te geven, op haar eigen manier dan ook heeft geoordeeld dat de gevraagde constructie geen pergola is maar een carport;

Dat de deputatie van de provincie Antwerpen als lam excuus aanhaalt dat er geen planten kunnen slingeren over de open constructie van verzoekers, om reden dat het er onder volledig verhard is, en dan ook niet aanzien kan worden als pergola. Dit excuus kan door verzoekers perfect opgelost worden door het plaatsen van slingerplanten in bloempotten, of door het plaatsen van planten naast de klinkers of in de plaats van een aantal klinkers;

Dat het weerom duidelijk is dat de deputatie van de Provincie Antwerpen subjectief heeft gehandeld om tot haar beslissing te kunnen komen en de beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden;

Dat de deputatie van de provincie Antwerpen ook op geen enkele wijze bewijst dat de open constructie door verzoekers als 'carport' wordt gebruikt, wat wel een voorwaarde is om te voldoen aan de verklaring van de 'Dikke van Dale' (stuk 9);

Dat de deputatie van de provincie Antwerpen vervolgens alweer subjectief oordeelt dat er dan ook geen regularisatieaanvraag kan gegeven worden om reden dat de constructie niet strookt met de goede ruimtelijke ordening, met als argument : 'De carport vormt een tweede garage in de zijtuinstrook en betekent een verdichting van deze zone die in de omgevende tuinzones niet voorkomt. Door de ruime afmetingen, die deze van de bestaande garage overschrijden, wordt de druk op de omgevende percelen vergroot, het groene karakter aanzienlijk beperkt en de draagkracht van het perceel overschreden. De aanvraag draagt niet bij tot een goede aanleg van plaats.'

Dat het duidelijk is dat de aangehaalde argumenten helemaal niet stroken met de realiteit en de deputatie van de provincie Antwerpen dit alles weer subjectief heeft geïnterpreteerd naar eigen goeddunken, en duidelijk en objectief kan weerlegd worden door verzoekers, nl. :

- 1. de zogenaamde carport vormt GEEN tweede garage. Een garage is immers een volledig dichte bebouwing. De constructie die gevraagd wordt om te regulariseren is volledig open;*
- 2. de zogenaamde zijtuinstrook is de oprit naar de verzoekers hun vergunde garage. Deze oprit was oorspronkelijk verhard (stuk 2). Er verandert dan ook niets aan het groene karakter. Op een oprit kan er niets geplant worden !*
- 3. in de omgevende tuinzones is er wel degelijk ook een zogenaamde 'verdichting' . Er zijn immers in een straal van 2 km van verzoekers hun huis, 33 pergola/carports gevonden, inclusief 2 in de zeer korte nabijheid van de constructie van verzoekers (stuk 15, foto's 1, 2, stuk 16, foto's 1 tem. 31);*
- 4. de afmetingen van de open constructie is slechts 26 m², waarvoor zelfs voor een vergunningsaanvraag nog geen architect voor nodig is, om reden van de beperkte afmetingen;*
- 5. door het plaatsen van de open constructie voor de bestaande garage op de oprit wordt er niet aan het groene karakter geraakt, zie immers het hierboven vermelde onder punt 2., en wordt de draagkracht van het perceel niet overschreden en draagt dit wel bij tot de goede aanleg van de plaats : het betreft hier enkel om 6 houten balken die werden bevestigd in de grond;
Verzoekers mogen hun 30 meter lange oprit volledig vol plaatsen met wagens, zelfs mogen verzoekers zonder bouwtoelating een zwembad plaatsen van 30 m² : wordt dan de draagkracht van het perceel niet overschreden en draagt dat dan wel bij tot de goede aanleg van de plaats ?*
- 6. geen van de beide geburen, links noch rechts, hebben bezwaren tegen de open constructie, waaruit nogmaals kan geconcludeerd worden dat er helemaal geen verzwaring van het perceel zelf is en ook niet voor de andere percelen (stuk 17);*

Het is duidelijk dat de deputatie van de provincie Antwerpen helemaal geen rekening gehouden heeft met de door verzoekers aangehaalde argumenten zoals vermeld in het door hun neergelegde beroepschrift en helemaal niet objectief heeft geoordeeld, wat duidelijk in strijd is met een behoorlijk bestuur;

Immers de constructie voldoet aan alle wettelijke toepasselijke objectieve vereisten, maar de reden van weigering is puur subjectief, wat ook blijkt uit het artikel 4.3.1 § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waarin vermeld staat dat de ruimtelijke ordening wordt BEOORDEELD, met inachtneming van een aantal beginselen; Dat deze beginselen zeer ruim en ook zeer beperkt kunnen geïnterpreteerd worden. De deputatie van de provincie Antwerpen koos echter voor het laatste;

De vraag stelt zich waarom er door verzoekers 33 foto's van pergola's/carports (zonder limitatief te zijn) kunnen gemaakt worden indien de constructies niet zouden vergund zijn of zouden vergund kunnen worden? Of is enkel de constructie van verzoekers niet voor vergunning vatbaar?; Het is niet de bedoeling dat verzoekers de dupe worden van het onbehoorlijk bestuur en enkel zij geen bouwvergunning kunnen bekomen; (stuk 15 en 16)

Dat de constructie van verzoekers ook geen enkele hinder vormt voor de omliggende gebouwen en/of geburen en ook niet vreemd is aan en in de omgeving, en dit temeer door het gebruiken van natuurlijke en milieuvriendelijke materialen;

Dat de constructie een fraai aanzicht heeft en een perfecte samenhang vormt met de rest van het huis en de garage van verzoekers en ten opzichte van de omgeving en hier zelfs een verrijking biedt en zeker niet in druist tegen de huidige tijdsgeest (stuk 1);

Dat de negatieve beslissing van de deputatie louter berust op het subjectieve aspect en zij geen enkele objectieve argumenten aanhaalt; Zo stelt zich de vraag waarom de simpele constructie niet kan geregulariseerd worden, maar dat er wel stedenbouwkundige vergunningen kunnen afgeleverd worden voor zeer strakke moderne bouwsels in buurten waar de traditionele bouwstijl overheerst ? Het is duidelijk dat voor zulke bouwsels het artikel 4.3.1 § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wel ruim geïnterpreteerd kan worden;

Dat het dan ook gepast voorkomt om de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen dd. 28.01.2010 teniet te horen verklaren, en vervolgens de regularisatieaanvraag van verzoekers te horen goedkeuren;

...”

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partijen voeren in de eerste plaats aan dat de verwerende partij artikel 3, 11°, e) van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000, schendt door aan het begrip pergola een te beperkte interpretatie te geven. Volgens de verzoekende partijen schendt de bestreden beslissing de beginselen van behoorlijk bestuur door het aangevraagde als een carport te kwalificeren. In hun aanvraag omschrijven de verzoekende partijen de te regulariseren constructie als

*“ ...
een pergola/carport van 26 m²
... ”*

Hoewel het in de eerste plaats aan de aanvragers toekomt om het voorwerp van de aanvraag te bepalen, moet het vergunningverlenend bestuursorgaan de kwalificatie van het voorwerp toetsen aan de werkelijkheid, en zodoende, rekening houdend met de gegevens waarover zij beschikt, het werkelijke voorwerp van de aanvraag bepalen. De verzoekende partijen voeren aan dat de

verwerende partij op geen enkele objectieve wijze bewezen heeft dat de kwestieuze constructie een carport is.

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar de definitie van het begrip pergola op de website www.ruimtelijkeordering.be en de website www.vandale.be. Deze definities luiden respectievelijk 'open lattenwerken zonder gesloten dak' en 'begroeide boog in tuinen'. De verwerende partij oordeelt dat een pergola duidelijk geen constructie is met een dak, zoals dat van de verzoekende partijen, en dat er geen planten groeien langs het lattenwerk aangezien de bodem eronder verhard is.

Zij stelt dat de typologie van de constructie aansluit bij deze van een carport, dat de constructie aansluit op de bestaande garage, voldoende ruim en onderaan volledig verhard is. Tot slot omschrijft de verwerende partij een carport als een 'afdak voor auto's, staanplaats, stalling onder vrijstaand dak'.

De verzoekende partijen stellen dat bij gebrek aan een wettelijke definitie van de begrippen pergola en carport, deze begrippen verklaard moeten worden aan de hand van het verklarende woordenboek Dikke Van Dale, maar dat de verklaringen waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst, in schril contrast staan met de verklaringen in de Dikke Van Dale.

Volgens de verzoekende partijen heeft de verwerende partij de definitie gekozen die haar het beste uitkwam.

1.2.

Wanneer een bepaald begrip niet wordt gedefinieerd door de decreetgever, dient dit begrip te worden begrepen in zijn spraakgebruikelijke betekenis. De verzoekende partijen merken terecht op dat in de Dikke Van Dale een aanknopingspunt voor de spraakgebruikelijke betekenis van een begrip kan gevonden worden.

De definitie van 'pergola' in de Dikke Van Dale luidt:

"...open wandelgang of terras in een tuin, bestaande uit pijlers en een dak, veelal van latwerk, waarover planten en bloemen zich slingeren..."

De definitie van 'carport' in de Dikke Van Dale luidt:

"...afdak voor (een) auto('s) 2 staanplaats, stalling voor (een) auto('s) onder een vrijstaand dak..."

Daar waar de definitie van de website www.ruimtelijkeordering.be stelt dat een pergola geen gesloten dak heeft, stelt de definitie in de Dikke Van Dale dat een pergola een dak heeft "veelal van latwerk", wat impliceert dat een dergelijk dak niet gesloten is.

De definitie van het begrip pergola op de website www.ruimtelijkeordering.be is dus niet noodzakelijk in tegenstrijd met de definitie in de Dikke Van Dale. Het komt de Raad dan ook niet kennelijk onredelijk voor dat volgens de verwerende partij een constructie met een gesloten dak zoals dat van de verzoekende partijen, geen pergola is.

Meer determinerend in de beoordeling van de verwerende partij is echter de vaststelling dat de typologie van de constructie aansluit bij deze van een carport, dat deze constructie aansluit op de bestaande garage, voldoende ruim is voor een auto en onderaan volledig verhard.

De Raad kan niet om de vaststelling heen dat de betreffende constructie zich voor de bestaande garage bevindt. Het gebruik van deze constructie als pergola impliceert dat de bestaande garage niet meer gebruikt kan worden als garage aangezien de toegang ervan versperd wordt. De verzoekende partijen betwisten niet dat de constructie voldoende ruim is voor een auto en volledig verhard is, noch dat er geen bloemen of planten slingeren langs het latwerk.

In het licht van deze omstandigheden heeft de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze vastgesteld dat de constructie waarvoor een regularisatievergunning wordt gevraagd, geen pergola maar een carport is.

2.1

De verzoekende partijen voeren tevens aan dat de verwerende partij artikel 4.3.1 § 2 VCRO en de beginselen van behoorlijk bestuur schendt door bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening subjectief te werk te gaan waarbij de aangehaalde argumenten niet stroken met de realiteit.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

In zoverre de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verschillende keren aanvoeren dat de verwerende partij "subjectief" geoordeeld heeft dat de constructie niet strookt met de goede ruimtelijke ordening, dient de aandacht te worden gevestigd op het feit dat de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening beschikt over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan en mag zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening dan ook niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling dient de Raad na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing. Deze motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Het is aan de verzoekende partijen om aan te tonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot de conclusie kwam dat het aangevraagde project onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

2.2.

De verwerende partij beoordeelt de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening als volgt:

“ ...

De carport vormt een tweede garage in de zijtuinstrook en betekent een verdichting van deze zone die in de omgevende tuinzones niet voorkomt. Door de ruime afmetingen, die

*deze van de bestaande garage overschrijden, wordt de druk op de omgevende percelen vergroot, het groene karakter aanzienlijk beperkt en de draagkracht van het perceel overschreden. De aanvraag draagt niet bij tot een goede aanleg van plaats.
..."*

De verzoekende partijen betwisten in de eerste plaats dat de carport een tweede garage vormt omdat een garage volledig dicht bebouwd zou zijn en de te regulariseren constructie volledig open is. Hoger werd reeds vastgesteld dat de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de te regulariseren constructie geen pergola is maar wel een carport. Het is dan ook duidelijk dat de verwerende partij hier het begrip 'garage' gebruikt in zijn (spraakgebruikelijke) betekenis als een stalling voor auto's, en niet in de enge betekenis van een gesloten constructie voor het stallen van auto's waarop de verzoekende partijen alluderen.

De verzoekende partijen betwisten verder het motief dat de carport een verdichting betekent van de zijtuinstrook die in de omgevende tuinzones niet voorkomt. Zij stellen dat er in de omgevende tuinzones wel een dergelijke verdichting bestaat, die zou moeten blijken uit de fotoreportage die zij aan hun verzoekschrift hebben gevoegd.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand. De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

Gelet op de aard en de omvang van het aangevraagde dient het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening te houden met de inpasbaarheid ervan in de onmiddellijke omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, zijnde de rechtstreeks aanpalende burens. De percelen waarnaar de verzoekende partijen verwijzen in hun fotoreportage, kunnen in redelijkheid niet beschouwd worden als de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand waar de verwerende partij rekening mee moest houden bij het beoordelen van de aanvraag.

De verzoekende partijen betogen verder dat de constructie slechts 26m² groot is, dat de burens geen bezwaren hebben tegen de constructie, dat de constructie geen enkele hinder vormt voor de omliggende gebouwen en/of burens en ook niet vreemd is aan de omgeving, in het bijzonder door het gebruik van natuurlijke en milieuvriendelijke materialen en dat de constructie een fraai aanzicht heeft en een perfecte samenhang vormt met de rest van het huis en de garage van de verzoekende partijen, en ten opzichte van de omgeving zelfs een verrijking biedt.

Met deze overwegingen lijken de verzoekende partijen eerder aan te sturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het al dan niet verlenen van de door haar gevraagde stedenbouwkundige vergunning. De verzoekende partijen sommen immers louter argumenten op waarom zij van oordeel zijn dat het aangevraagde de goede ruimtelijke ordening niet schendt. De Raad is krachtens artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO echter niet bevoegd om zich daarover uit te spreken. Minstens tonen de verzoekende partijen hiermee niet op overtuigende wijze aan dat de beoordeling van de verwerende partij foutief dan wel kennelijk onredelijk is.

Het kan immers niet betwist worden dat op het perceel van de verzoekende partijen reeds een garage aanwezig is, dat de carport meer dan een verdubbeling van de bebouwing in de achtertuin

teweegbrengt, dat uit de stukken van het dossier blijkt dat in de achtertuin van de verzoekende partijen naast de garage reeds een pergola staat en dat het derhalve niet kennelijk onredelijk is om te stellen dat de draagkracht van het perceel overschreden wordt en dat de constructie niet bijdraagt tot een goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partijen voeren tenslotte wel terecht aan dat de overweging dat het groene karakter beperkt wordt door de ruime afmetingen, onjuist is, aangezien de zijtuinstrook reeds verhard was en als oprit diende voor de achterliggende garage vooraleer de carport werd geplaatst. Vermeld motief dat als overtollig kan aangemerkt worden, doet echter geen afbreuk aan het motief dat de draagkracht van het perceel overschreden wordt en aan de omstandigheid dat dit motief op zich afdoende is om de vergunning te weigeren.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 16 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER